

Der er 100 pct. refusion af folkepension, men på det punkt er der jo ikke meget at raffle om: Enten er man fyldt 65 år, eller også er man ikke.

Mange af de andre ydelser, som kommunerne udbetaler, baserer sig på skøn, og 100 pct. refusion er ikke velegnet på områder med et betydeligt skønselement. Derfor er der ofte fuldt lovligt nogle forskellige muligheder, der kan tilbydes mennesker, der har behov for hjælp.

Det vil være meget omfattende at lave et system, der i mindste detalje beskriver, hvordan kommunen skal agere i valget af foranstaltninger over for det enkelte menneske, og det ville givetvis aldrig komme til at fungere efter hensigten. Det ville blive et meget stift system, der mere ville lede tanken i retning af kommandostyring.

Man kan altid diskutere, hvilke refusionssatser der vil være passende, det vil sige, hvor store skal incitamenterne være? Men forslaget om at sætte refusionerne op til 100 pct. er i direkte modstrid med regeringens politik. I aftalen om »En ny chance til alle« f.eks. ændres der jo netop på en række refusionssatser med henblik på at skabe bedre incitament for kommunerne til at gøre en aktiv indsats for borgeren i stedet for at lade mennesker gå på passiv forsørgelse.

Jeg mener stadig, at Enhedslistens forslag er et fejlskud. Kommunerne skal ikke have det nemmere ved blot at spise mennesker af med penge, vi skal altid holde os for øje, at ingen opgives i vores samfund, det er den fornemste forpligtelse, vi har.

Regeringen indstiller derfor lovforslaget til forkastelse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er der intet i det her forslag, der handler om, at man skal opgive mennesker. Tværtimod er hovedsigtet med forslaget, at man skal tage hensyn til mennesket frem for økonomien.

DSI, De Samvirkende Invalideorganisationer, holdt en stor konference i går om retssikkerhed på det sociale område, hvor det var et stort tema, at det i kommunerne er økonomien, der styrer frem for juraen, og det, der blev sagt meget klart, var, at økonomien er det, der er afgørende, selv om det er i modstrid med juraen.

Jeg vil gerne høre, om det også er det, ministeren lægger op til her, når ministeren siger, at refusionsudgifter er et styringsinstrument, altså at det, der skal være afgørende for, om et menneske får den ene eller den anden eller den tred-

je ydelse, ikke skal være, hvad der står i lovparagrafferne, men hvilken refusionsats der er på de forskellige ydelser, og at det er det, kommunerne skal agere ud fra. Er det det, ministeren mener skal være afgørende?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis vi nu tager integrationsaftalen, som vi netop har truffet, har vi besluttet at gøre en særlig indsats for de kontanthjælpsmodtagere, der ikke de sidste 12 måneder har fået et tilbud fra kommunen. Der ændrer vi refusionssystemerne sådan, at i de perioder, hvor kommunen gør noget for borgeren, er refusionen 65 pct., i de perioder, hvor kommunen ingenting gør, er refusionsprocenten 35 pct., og det er efter min mening en af de gode metoder, vi har til at give incitament til, at man rent faktisk giver borgeren tilbud, så borgeren kan komme ud af offentlig forsørgelse og i et eller andet omfang blive selvforsørgende.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var sådan set ikke det, jeg spurgte om.

Det, jeg spurgte om, var, om ministeren er enig i det billede af virkeligheden, der blev tegnet på konferencen i går om retssikkerhed på det sociale område, nemlig, at det, der rent faktisk sker, både når der bliver vedtaget lovgivning i Folketinget, og når man sidder ude i kommunerne, er, at hvis man ønsker at ændre på noget, så er det refusionssatserne, man ændrer på, og så er det det, der er afgørende, og ikke hvad der står i lovparagrafferne. Så bliver det refusions-satsen, der er afgørende for, hvilke ydelser folk får, også selv om der ikke er nogen hjemmel til i lovgivningen, at det er det, der skal være afgørende, og selv om det nogle gange kan være i modstrid med, hvad der står i lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det tror jeg ikke er en retvisende beskrivelse af virkeligheden. Jeg tror, at der er mange kommuner, der gør et rigtig godt stykke arbejde, og som ikke bare lader sig lede af refusionsprocenter.

For mig er det afgørende, at vi laver systemer, der opmuntrer kommunerne og giver incitament til, at de kan være aktive over for borgerne frem for at lade dem gå på passiv forsørgelse.